

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 9 czerwca 2006 r., sygn. akt XII Ga (...),

w sprawie z powództwa O. B.

przeciwko T.(...) Spółce z o.o. w K.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w G. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 lutego 2006 r. i pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności oraz zasądził na rzecz powoda koszty postępowania. Podstawą skargi jest naruszenie przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, jakoby w zaistniałych okolicznościach faktycznych przeciwnikowi skargi przysługiwało powództwo opozycyjne. Skarżący, wykazując szkodę wyrządzoną przez wydanie wyroku, powołał się na dowody w postaci wyroku Sądu Okręgowego w G. oraz potwierdzenia przelewu dokonanego przez powódkę, obejmującego zasądzone na rzecz powoda za obie instancje koszty procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez

wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżąca tego obowiązku nie spełniła. Wskazała jedynie, że dokonany został przelew na kwotę 1976,40 zł, stanowiącą zasądzone na rzecz powoda koszty procesu.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06 (OSNP 2007/15-16/22) wyjaśnił, że szkoda polegająca na zapłacie kosztów sądowych, w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. w ogóle nie jest szkodą wyrządzoną przez wydanie orzeczenia. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu (w tym o kosztach sądowych podlegających ściągnięciu na rzecz Skarbu Państwa), chociaż zamieszczone w wyroku, jest postanowieniem i podlega zaskarżeniu w drodze zażalenia, chyba że strona składa środek zaskarżenia co do istoty sprawy (art. 108 i art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.; por. postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 14 września 1962 r., II CZ 86/62, OSNCP 1963 nr 12, poz. 267; PiP 1963 nr 4, s. 470). Nie jest to też orzeczenie kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. i dlatego nie podlega zaskarżeniu skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006 nr 9, poz. 153). Uprawdopodobnienie szkody polegającej na zapłacie kosztów sądowych nie może więc stanowić spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Należy dodać, że nie istnieją podstawy do rozważania wpływu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 kwietnia 2008 r., SK 77/06 (OTK-A 2008, nr 3, poz. 39) na powyższy pogląd, bowiem zaskarżone skargą orzeczenie wydane zostało przed ogłoszeniem tego wyroku i już tylko z tego względu nie może mieć w sprawie zastosowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.